

[Lars P. Jensen.]

enkelte paragraffer. § 85 a, stk. 1, siger, at man skal løse næringsbrev som ejendoms-mægler eller som ejendomshandler som betingelse for at måtte yde bistand som medlemmand ved handel med fast ejendom og forretning o. s. v., således som det fremgår af betænkningen.

I stk. 2 er der egentlig ikke noget nyt. Der er en dispensation for sagførere, som også var i den gamle lov, og endvidere er der indført en dispensationsbestemmelse for medlemmer af Københavns fondsbørs, som udvalget mener opfylder de betingelser og kvalifikationer, der er de vigtige. Derimod har udvalget ikke kunnet tage en skrivelse fra Socialøkonomisk Samfund til følge, og motiveringen herfor er nærmere præciseret i betænkningen.

Stk. 3 er en overgangsbestemmelse, der tilsigter, at personer, der i 5 år har drevet virksomhed som mellemmand som hovederhverv, uden at der har været klage over deres handlemåde, kan få tilladelse til at løse næringsbrev, når de opfylder betingelserne i næringslovens § 3. Det er udvalgets opfattelse, at denne tilladelse bør gives af det lokale politi, de lokale myndigheder, der bedst kan sætte sig ind i forholdene og bedst kan bedømme hvert enkelt tilfælde.

§ 85 b indeholder ikke noget nyt, men er den samme som i den gamle lov. Den tilsigter kun en beskyttelse af betegnelsen „stats-eksamineret ejendomsmægler“ for dem, der har taget eksamen og bestået prøven.

§ 85 c er den paragraf, der kræver, at for at få udfærdiget næringsbrev som ejendomshandler skal man opfylde de i § 3, stk. 1, i næringsloven opstillede betingelser, og derhos skal man, som der står i paragraffen, have ført en retskaffen vandel. Dette gælder iøvrigt også ejendomsmæglere. Ejendomsmæglerkommissionen har i den skrivelse, der er optrykt som bilag 1, lagt megen vægt på, at man fik det med i loven, og udvalget har altså fulgt dette ønske fra ejendomsmæglerkommissionen.

§ 85 d er der ikke noget nyt i, og jeg skal ikke gøre bemærkninger dertil.

I § 85 e gives der ministeren ret til at udstede cirkulærer angående prøven samt om de betingelser, hvorunder ejendomsmæglere og ejendomshandler skal udøve deres virksomhed. Det er også noget, der er gældende i praksis i øjeblikket. Man giver også ministeren ret til at bestemme, hvilken anden virksomhed der må udøves af indehavere af næringsbrev som ejendomsmægler og som ejendomshandler. Affattelsen er ikke så rigoristisk, som den var i det lovforslag, der

blev forelagt, hvor der stod: „hvilken anden virksomhed nævnte personer er berettigede til at drive“. Dette er nu ændret, så der står: „hvilken anden virksomhed der må anses for uforenelig med virksomheden som ejendoms-mægler og ejendomshandler“.

§ 95 er kun en ajourføring i relation til ændringerne i de øvrige paragraffer.

Ved første behandling fremkom det ærede medlem hr. Weikop med en kritik af, at de handelsrejsende ikke måtte have udstillinger udenfor butikernes lukketid. Udvalget har beskæftiget sig med dette spørgsmål og har undersøgt mulighederne for at få indflettet bestemmelser herom dels i næringsloven, dels i lukkeloven, men er til slut kommet til det resultat, at det mest praktiske vil være, at der forelægges et selvstændigt lovforslag herom, og ministeren har givet tilsagn om, at han i begyndelsen af samlingen 1949—50 vil fremsætte et sådant lovforslag.

Udvalget har den opfattelse, at der med de ændringer, der her er sket, vil ske en sanering af faget.

Jeg kunne fristes til at gøre nogle bemærkninger om den skrivelse, som ejendomsmæglerforeningen har sendt til det høje tings medlemmer i dag. Jeg beder om formandens tilladelse til et kort citat. Man skriver, at „foreningen betvivler, at det ærede folketingsudvalg er sig bevidst konsekvensen af en almindelig frigivning af adgangen til at løse næringsbrev som ejendoms-kommissionær. En frigivning som den foreslåede vil og må komme til at virke til skade for samfundet...“.

Jeg tror, det modsatte vil ske. Før var det således, at en hel del personer, ejendomshandlere og ejendoms-kommissionærer, kunne drive denne næring uden at løse næringsbrev. Det, der sker nu, er, at disse personer skal løse næringsbrev og opfylde visse betingelser, hvad de ikke før skulle.

Jeg kan på udvalgets vegne anbefale tingets medlemmer at stemme for det stillede ændringsforslag og for lovforslaget.

Thisted Knudsen: Jeg tror, man har lov til at sige, at lovforslaget i sin nuværende forvandlede skikkelse deler sol og vind lige mellem de forskelligartede interesser, der har gjort sig gældende under denne sags behandling, og som det har været nødvendigt at tage hensyn til. Under sagens første behandling understregede jeg, at formålet med en lovgivning på dette område måtte være at sanere erhvervet og ikke mindst at beskytte det handlende publikum mod samvittighedsløse mellemhandlers uforsvarlige adfærd.